

úředníky zavedeny jsou nebo zavedeny budou, a proto nelze z předpisu toho dovoditi, že by zákon chtěl některé kategorie pensistů vyloučiti z nároku na přídavky podle důvodu, z něhož do výslužby dáni byli. Také žádný z předpisů, upravených drahotní a nákupní přídavky úředníků státních ve výslužbě, zejména ani předpisy, jimiž žal. úřad v nař. rozhodnutí odůvodňuje mimořádné přídavky P. R. přiznané, neobsahují ustanovení, jež vylučuje některé pensisty z nároku na uvedené přídavky vzhledem k důvodu pensionování, zejména z důvodu, že úředník přeložen byl na odpočinek pro nesprávnosti v úřadě.

Toto stanoviska zák. souhlasí také s účelem, jež zavedení přídavek těchto sleduje.

Drahotní a nákupní přídavky nebyly totiž zavedeny proto, aby pensistům poskytnuty byly nějaké mimořádné výhody, aneb, aby pense byly nově upraveny, nýbrž z důvodu, aby pokud možno vyrovnán byl pokles hodnoty původního výslužného, který nastal následkem devalvace peněz a stoupnutí cen všech životních potřeb.

Z toho plyne, že předpis § 2 zák. z 15. dubna 1920 č. 312 Sb. přiznává nárok na drahotní a nákupní přídavky tam uvedené obecním úředníkům na odpočinku bez ohledu na důvod jich pensionování a tedy i těm úředníkům, kteří na odpočinek dáni byli následkem toho, že se ve svém úřadě dopustili nesprávností.

Pakli tedy žal. úřad přes to, že pensionování P. R. mělo svou příčinu v tom, že se dopustil nesprávností v úřadě, st-li shora uvedené mimořádné přídavky přiznal, neporušil tím zákon.

Následkem bezdůvodnosti všech uplatňovaných námitek byla stížnost zamítnuta. Výrok o útratách jest dle § 20 zák. o ss. odůvodněn.

Č. 3558

Bytová péče: Kdy může správní úřad podle zák. č. 225/1922 naříditi nájemci, aby byt, jím najatý, vyklidil?

(Nález ze dne 3. května 1924 č. 7727).

V ě c: M. F. ve V. proti okresnímu úřadu ve V. o vyklizení bytu.

V ý r o k: Naříkaná rozhodnutí zrušují se pro nezákonnost.

D ů v o d y: M. F. z R. nastěhoval se dne 24. ledna 1923 do bytu v domě J. B. ve V., který si najal. Zastupitelstvo obce V. vyzvalo jej usnesením z 22. února 1923, aby byt do 15 dnů vyklidil, a majiteli domu J. B. zakázalo, aby uprázdněný byt vydal jinému než státnímu úředníku. Odvolání M. F. z tohoto usnesení okresní úřad ve V. rozhodnutím z 19. dubna 1923 zamítl a nařídil vyklizení zmíněného bytu do 14 dnů.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí uvážil nss: — —

Žal. úřad zasáhl svým výrokem do soukromoprávního poměru nájemního mezi st-lem a majitelem domu J. B. K takovému zásahu do soukromoprávního nájemního poměru jest však politický úřad I. stolice podle cit. zák. oprávněn toliko v jediném případě normovaném v § 18 zák. Předpis § 18 zák. č. 225 z r. 1922 totiž, jednáje o trestání přestupků zák., stanoví v posledním odstavci, že trestán může býti

těž ten, kdo uvede pronajímatele v omyl za účelem, aby od něho najal byt proti ustanovením §§ 9 a 11 zák. V odst. § 18 pak se praví, že v trestním nál. může býti zároveň stanovena lhůta, ve které ten, kdo přestupku se dopustil, jest povinen zjednatí stav vyhovující tomuto zákonu.

O takovýto případ však v daném případě nejde. Neboť ze spisů není vůbec vidno, že by šlo o nájem bytu proti ustanovením §§ 9 a 11 zák. č. 225 z r. 1922 a žal. úřad také ani proti st-li podle ustanovení § 18 cit. zák. nezakročil, nýbrž odůvodňuje svůj výrok v nař. rozhodnutí tím, že obecní úřad na jeho vyzvání podle § 2 zmíněného zák. byt st-lem najmutý pro státního úředníka zajistil.

Když tedy žal. úřad přes to st-li jako nájemci nař. rozhodnutím uložil, aby ve 14 dnech najmutý byt vyklidil, jest jeho výrok nezákonný. Slušelo tedy nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

č. 3559.

Vyvlastnění. — Administrativní řízení: * Posuzující zákonost nálezu vyvlastňovacího (vyvlastnění povolujícího), vydaného v první stolici na základě staršího zákona, musí se druhá stolice řídití tímto starším zákonem, nikoli zákonem novým, zatím vyhlášeným, leč by zákon nový obsahoval předpis rázu kogentního, jemuž by i předchozí p r a v o p l a t n á úprava poměru toho musila ustoupiti.

(Nález ze dne 5. května 1924 č. 17.274/23.)

Prejudikatura: (opačně) Boh. 1180 a 1203 adm.

Věc: Firma F. Sch. v Č. D. proti zemské správě politické v Praze o vyvlastnění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Osp v T. povolila na základě zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. nálezem z 10. srpna 1922 Družstvu pro stavbu rodinných domů dělnických, řemeslnických, učitelských a úřednických v Č. D., zapsanému společenstvu s r. o. pro stavbu 17 domků, každý s jedním bytem, 14 živnostenských provozoven pro drobné živnostníky, 1 stodoly a 10 chlévů vyvlastnění parcely č. kat. 464/1 v býv. kat. obci Malém D. Poněvadž majitelka těchto pozemků fa F. Sch. v Č. D. prohlásila, že oba vyvlastňované pozemky zastaví sama úřednickými a dělnickými domky, vyvlastnila osp pozemky ty s podmínkou, že vyvlastňovací nález pozbude účinnosti, započne-li vlastnice pozemků se stavbou nejdéle do 5. listopadu 1922 a dokončí-li zastavení všech pozemků nejpozději do konce května 1923. Nesplní-li se tato podmínka, jest vyvlastňovatel povinen započítí se stavbou do 6. února 1923 a dokončiti ji do konce srpna 1923. V odst. III. zabývalo se pak rozhodnutí osp-é jednotlivými námitkami v řízení učiněnými.

Z tohoto nálezu podala firma F. Sch. odvolání, které bylo rozhodnutím zsp-é z 9. června 1923 zamítnuto. Zároveň pozměnilo a doplnilo toto rozhodnutí vyvlastňovací nález v těchto směrech:

Vyvlastňuje se pozemek č. kat. 381 v býv. kat. obci Malém D., ve výměře 6947 m², z čehož připadá na stavby plocha 6127 m² a na nutné